

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אַ גבּוֹ און אַ דק און תבּלל
בענינו און קָרָב און ילפּת און
מרוּחוּ אַשֶׁר: וּקְרָבֵהּ כּאֲ
2. כִּי בֶל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם
לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אֶל פֶּסֶח
אוֹ הָרִים אֶל שַׁרְרֵהּ:
וּקְרָבֵהּ כִּי יֵה
3. וְהַפְרֵשׁ אֶת הָאֵהָל עַל
הַמִּשְׁכָּן וְיִשֶּׁם אֶת מִכְסֵה
הָאֵהָל: עֲלֵי מַלְעֻמֶּלֶה
בְּאֶשֶׁר צִוְּהָ יָאֵת מִשְׁהָ:
שְׁמוֹת מֵי יִקְרָשׁ
4. אֲמֹת אֶרֶץ וְהָיָה
וְאֵמָה וְחֻצֵי הָאֵמָה רֹחֵב
וְהָקֵרֶשׁ הָאֵמָה:
שְׁמוֹת כּוֹ מֵזֶה

הגהות הב"ח

(ח) במשנה הצמם והצמע
אחרו למע שאזני קטנות
והצמם שאזני כלל ומיכת
כל ממחק: (ג) שם
והתחתונה עודפת: (א) גמ'
שהן כמנוני ואין מומצין כלל
ואות כ' ממחק: (ד) רש"י
ד"ה וקיימן וכו' זאת העלייה
באחת שנינו:

לעזי רש"י

טייל"א. קרום על העין
שמצמצם את הראייה.

רבינו גרשום

אע"ג שאינו שוקק כ"כ
שיכול ללכת ב' עיניו
כאחא אלא פחות שבו
היו חום. וקיימן סכרידיהו
דחז' משתהין במקום
אחד: בעיניו דכתיב וא'
תבולו בעיניו ודליתיהו כלל.
לעניי: אבל מחסוריהו
שנחתק קצת ממרואת עיני
דחז' דרמגט דתווינו
מחסוריהו אבל ממכלביתא
לא. ושבכולי לבן שפתי
אבל בשרותא. משמיה
מראה עיני: כדורא.
שאנו רואה כלל: סכ'
שמע. תני רב וספ'
היו יט שמש שאינו
יכול להסתכל בשמש:
וגרס חזא רב הגא'
דחז' אמרין דמורא מרידיה.
חזא שעיני אחת בריאה
לרומה לטות והאחרות חזו
לאן שפתייהו משמיה:
ואיפק רב ירודה. מפ'
שחור וידיהו כ"כ. וגרס שכבי'
הציר: טרטרות. עגלות:
ציריות. עגול אורי חזי
היו שם מנה ב' דלפות:

דמזוורן עיניה. מטמרין עיני

מומין אלו פרק שביעי בכורות

רדחויין למעלה. שומדות במקומן כסדר אבל כל שעה רואות למעלה: וחדר למטה עליה למעלה: ודיימן למעלה. בגובה המנח שלא כשאר כבני אדם: ודיימן כסדרן. כלומר ׀ והינן ׀ עומדות במקומן כסדר אבל רואה את החדר ואת העלייה ׀) שעינו אחת רואה למעלה ועינו אחת

רואה למטה: צעינו. תכלול צעינו
 יהיה ליה למכתב דק תכלול ואנא
 ידענא דלא שייכא אלנא צעין: איש
 עור. מריביתא צעין. עור. משמע
 צעילו צעיו וליחנהו כלל: **מסורוינא**.
 שפערנא מריביתא אבל רואה מקצת
 דק. טיילנא מחסרת המראה ואינו
 ניטל יא: **מכלנלינא**. לבן הפוסק
 בצירה ונכנס בשורש ואינו מקרא
 המראית כלל: **משונינא**. שמשונות
 שמתמדהו כגון למעלה או למטה או
 רואה חדר ועליה כחשת: **פיוסנא**.
 דלני רואה יא: **אסנא מאנא**. יא דהני
 חורוור והמים הקצועין כהיותא יניחו
 ומפיק להו תנא דצרייתא מאנא: **סני**
 שמש סני רב יוסף סני שמש. שונא
 סני שמש יא: **סני** שמש.

אמת השמש ואחיו יאיר נחלות מקום
 ששמה יושב שם: **סס: יתרו מדינה וחד**
מדיין. זרע לו עין אחת דומה לעין
 אלו היושבין נגדי ועין אחת שלי. רב
 יהודה היה יושב כנגדו והיו עיניו
 משונות: **שננא.** שגביו ארוכים
 ושוכבין על עיניו: **פרוטוס.** עגולות:
ואירגיוס. עגולות יותר מתרופות:
דומעות. מעט: **דולפות.** יותר
 מדומעות: **טורדוס.** יותר מדולפות
 כמנו (משל כו) דלף טורד: **פנא אף**
הורין ונפין והסומין. **הוי מוס**
 לדמורדן עיניו יח: **והא גבי מומין**
פני נהו. להאי תומין מי הוי מוס והא
 לא פסיל ליה מתני' אללא משום מראית
 העין: **איספיר** גרומי. שרשין לא
 הוי מוס אללא משום מראית העין:
מתנא' מאכריו. כגון ידיו ורגליו
 ושוקיו: יח **זימס זימע.** יח בזמת'
 מפרש לה: **לספוג.** שכורות וסחומות:
גב'. עשר אמות. ק"ד בזמא שלו:
 זעל מוס. גרופי גדול מורעותיה דהא
 כל אדם אין גרופי אללא שלש אמות

בזמנתו: בזמנה של יום קדש קאמיא.
 דהיינו עשר אמה בזמנה של יום קדשים
 לדורך הקדשים לא נמדד בזמנתו של
 משה. והא דאמרן בפירקא דעיל (דף
 נא.) אחת יתירה על של משה חזי אכזב
 לא בשל משה ממח קדש דודאי של
 משה היתה יתירה מאל יום על אותה
 של קדש שחיקן משה: כאכזב קטנה.
 ואם חוטמו גדול לפי שאר ט אצריין
 יותר מאל שביעור רוח אכזב קטנה
 הוי מוס היכוי משעריין ליה מורדיין
 חוטמו לחוטם בני אדם הארוכין בגופן
 כמיהו: וזוהי א. ואינו ארוכות מאל
 עד שמכופות למטה: במקש. לאל
 הוי מוס: והלמה והאימם והלמע.
 ומתני דמשיב להו (באדם מומין) קאמר
 לפי שאינו שוה בזרעו של אהרן:
 וזכורו. היינו עמם המחזב בזמן
 הקרניים: וזכרת הטלפיים היינו
 עמם שצדון הטלפיים דזו היא חמ
 הרב: ואין נפדיו עליהם. אם במק

שאר קדשים לז' שאינה זכור אינה נפ' זרייתא דקסני לז' בדעקור איעקורי. ק' ודאיגוס איגומי. מי שייך זה אפילו פסל

פחות בלא הפסק. ואיכא דאמרי טורדות שאין יכול לעצום עיניו אלא בטורח גדול למ"ה. וזוור לופין. דנפיש זיפי שריסי עיניו גדולות: והתימין שתמו זיפין. דלית ביה ריסי עינים כלל:

מד.

מחור רב חונא חד ל^א מדידהו. פ^י פירוש רב יהודה שהיה לפני פ^י בקונט^א שהיו עיניו משונות ולא פירש במה היו משונות ור"ת מפרש דרב יהודה אריך בדורו הוא דלאמר בפרק המפלט (מה דף עז: ד:) ורב הונא איניש גאלא הוא כדא^י במסכת^י תענית^י פירקא דחסידים ויטושא היה בל^א היו עיניו משונות כדא^י במסכת^י חטאת.

אע"פ שאינו כוחל שתי עיניו כאחת: ⁽⁶⁾ [שתי עיניו למעלה] שתי עיניו למטה: ⁽⁷⁾ מה שתי עיניו למעלה שתי עיניו למטה אילימא שתי עיניו למעלה דחוי למעלה שתי עיניו למטה דחוי למטה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה ⁽⁸⁾ דחויא עינו אחת למטה ועינו אחת למעלה היינו רואה את החדר ואת העלייה כאחת אלא שתי עיניו למעלה דקיימן למעלה בשתי עיניו למטה דקיימן למטה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה דקיימי עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה וקיימי כסדרן נמי ורואה את החדר ואת העלייה כאחת מנא הני מילי דת"ר ⁽⁹⁾ יבעינו כל מה שבעינו מכאן אמרו שתי עיניו למטה שתי עיניו למעלה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה ורואה את החדר ואת העלייה כאחת או שמדבר עם

[illegible]

לרב"ם פ"ט וז"ל ע"ש אבות אהרן וק"ש אהרן
לרב"ם א"ם כן עשיתו למשה רבינו בעל מוס דתנן גופו
מאבריו ^(א) אמר ליה שימי ^(ב) באמה של קרש קאמר:
באצבע קטנה: הצימם ^(ג) והצימע: תנא אף ^(ד) הצימח
צימח שמעו לההוא טייעא דהוה קאמר מאן ^(ה) דבעי
חזיוא ^(ו) אמר רב חסדא עז שאין לה קרנים ורחל
יש לגבי מזבח תניא נמי הכי יש דברים שהן
מין ושוחטין עליהם במקדש אבל לא במדינה
קרנים ורחל שיש לו קרנים והצימח והצימם
קרא אמר ^(ז) אמימר נטלו וזכרותן עמהן
נטלו מלפנים וזכרותם עמהן ^(ח) פסולין ונפדין עליהם
לפיין וזכרותן עמהן ^(ט) פסולין ונפדין עליהן לא קשיא
דורי הא דאיגום איגומי ודאיגום ^(י) איגומי פסול
ומלפיה שחורים יגוד תרגמה זעירי מעילוי ^(יא) וזכרות:
מתני'

ז' לאיסתולי: ונפדים עליהן. וקשיא לרב חסדא דלמא אין נפדין נא: כראש: רב חסדא דאיוס איגומי. נחתין מלמעלה ושרשי נשאר: ונו (ד'היל' ד) גודר אינא: פרגמה ועירי. ה"ל ^בדקמין יתמוך מעילוי: ה'שחרות אין מגיע עד מקום הכרתי יתמוך אבל יומא מכאן ^{נא}פסולה: חמתי

פרה אדומה שקרניה שחורות בראשו יגור במגרה אותו שחור ותהיה כשרה קסבר אף על גב זעירי מעילי דכרותיהו חתך ולא איפסלה:

עין משפט
נר מצוה

יא א מ"י פ"ח מהלכות
זיאת מקדש הלכה ד'
יב ב מ"י שם הלכה ו'
יג ג מ"י פ"ב מהלכות
איסורי מוצא הלכה ז'
סמג עשין קיא טו"ד סימן
שנ'

י ד מיי פ"ח מהלכות ציאת
מקדש הלכה יד:
פז ה מיי שם הל' ז:
פז ו מיי שם הלכה ג:
פז ז מיי שם הלכה ח:
פז ח מיי שם הל' יו:
פז ט י מיי פ"צ מהל'
אסורי מונח הל' ד טור
שם:
כ ב מיי פ"א מהלכות פרה
הלכה ה:

שיטה מקובצת

[illegible]

יְבִינוּ גִרְשֹׁם (המשך)

לא קשיא. הני דמוסין תנא
ברבא דאדשתיי גרמיו
לכורבא דאדשתיי עיקרו
פוסל: והא דמנתינן כלל:
אייתירו מגרמיו כלל:
שימי במאה של קודש
אָמְנָא. הוה משה רבו
אמות באומיו של
לא הוי אלא ג' אמות
שילו דרך כל ארס שגבה
אמות של: תנא ד
עובי אצבע קטנה. הא סָן
הא גריל הוי מום: דרמא:
לספוג מקובצת ביחד:
גריד חיוור. שאניו תליות
לו למטה: כחורוני עמהם.
הצמם שבכפיים פסלה
להקריבה: הא דאיגום
איגומי. דנשתיי קמא
מכורחין אי נפריה עליה:
אמרי רבנן:

חתך מזכרות: לא תרגמא